

erre irányuló igény erejét. "Nem kisebb veszedelem fenyeget a "hívek" részéről." Nekik is van identitásuk. Ez az identitás éppen abban a tudatban nyilvánul meg, hogy ők éppen csak "hívek" akarnak maradni. Ne akarjunk újabb bőröket lehúzni róluk. Nem elég nekik századunk vívmánya, hogy a nők is tanuljanak, a nőknek is legyen munkaviszonyuk amellest, hogy anyák és feleségek és háztartásvezetők, és hogy a férfiak életében megjelent az otthoni második műszak! Most vegyék nyakukba még az egyház, tehát a papok gondját is! Velük akarjuk megcsináltatni azt, ami a papoknak sem sikerült, azok sokszoros függetlenítettsége mellett sem! A hívek ezen "kedves hívek" - identitástudatán is megtörhetik a kisközösségekből felépülő egyházstruktúra gondolata. Végezetül jöhet a veszedelem azok felől is, akik már kisközösségekben élnek. Igent mondtak, de igent-mondásuk nagyon kevés sikerélményt terem. Így van ez, mert a tanítvány kihalászása és halásszá formálása sem kíván - tapasztalataink erejében - sokkal kevesebb energiát, mint a gyermekek megszülése és felnőtté nevelése. Egyébként is túl sok a teher, amely reájuk nehezedik. A bizalmatlanság a világi és egyházi hatóságok részéről elbizonytalaníthatja új identitástudatukat, s visszatérhetnek a történelmileg jól bevált /?!/ "szentélyszolga" és "kedves hívek" képlethez. Mindezeket a veszedelmeket csak Jézus Lelkének az ereje győzheti le. Az igazság Lelke, aki a Jézustól hirdetett Ország ígéire tanít minket. A szeretet Lelke, aki győzni tud bennünk a kicsinyhitűség, az elfáradás, a félelem erőin. Az öröm Lelke, aki velünk marad akkor is, amikor alkonyodik. Végső soron minden a hiten fordul: Higgyetek az evangéliumban! Ez a hit mindig kockázat. Aki igent mond erre az álomra, annak ki kell tudnia lépni a bárkából, amely a tegnap, a biztonság, a kockázatmentesség. El kell indulnia Jézus felé a vízen, amelyen csak a hit tarthat fenn. Vízen járni csak azok tudnak, akik nagyon erősen hisznek abban, hogy rajtuk fordul az Isten Országa /Lk 17,21/. Honnét vesszük ezt a bizonyosságot? Jézus szavaiból. Más Pártfogót küldök nektek... veletek vagyok mindennap... nálam nélkül semmit sem tehetek, de szőlővesszőként gyümölcsöt hozhattok. A tegnapielőtti szentleckében találtam meg az álom szubjektív igazolását: Krisztus "némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat evangelistává, pásztorrá és tanítóvá tett, hogy szolgálatuk betöltésére neveljék a szenteket, és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitben és az Isten Fia megismerésében az egységre és meglelt emberré nem leszünk, elérve a krisztusi teljességet... Igazságban kell élnünk és szeretetben, hogy egyre inkább összeforrjunk a Fővel, Krisztussal. ő az, aki az egész testet egybefogja és összetartja a különféle ízületek segítségével, hogy a tagok betöltsék az erejükhöz szabott feladatkört. Így növekszik a test, és építi fel saját magát a szeretetben" /Ef 4,11-16/.

Amen.

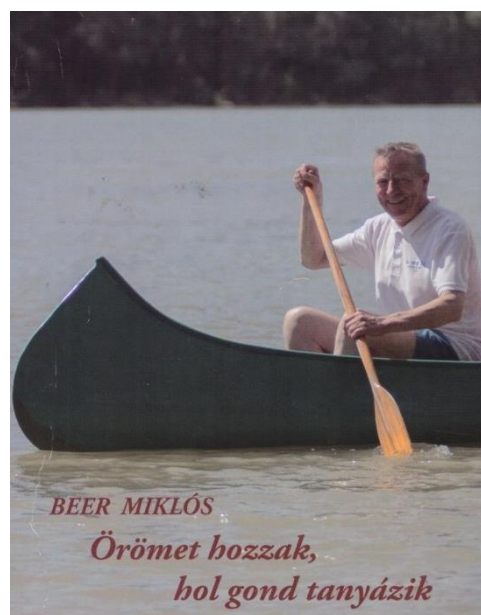
DRYP

KÖNYVAJÁNLÓ...

Megjelent dr. Beer Miklós váci megyés püspök *Szeressetek ott, ahol gyűlölnek* című beszélgetős interjú kötetének folytatása *Örömet hozzak, hol gond tanyázik* címmel.

Mire ezek a sorok kézbe, illetve szemünk elé kerülhetnek, talán már a harmadik gyertya kanóca is kormos lesz az adventi koszorún. Ezért is gondoltam, hogy még bátran ajánlhatom akár a karácsonyi fenyőfa alá ezt a könyvet, amelyben Miklós püspök személyes tapasztalatiból merítve mondja el a szeretet vallásának mindannyiunk számára megszívlelendő s követhető útmutatásait. Egyaránt szól a vallásos és a nem hívő társainkhoz, nem kerülve ki a napi közéletünkben sokszor tabuként kezelt témákat sem. Közvetlen hangon, derűs visszaemlékezésekkel állít követendő példákat a közösségi élet lelki vezetőjeként megélt örömeiről.

Legtöbbet idézett mondataival zárom ezt a könyvajánlót azoknak is, akikhez nem jutott el az első kötete, mert forgatva lapjait bizonyára pótolni fogják, hogy olvasmányélményüket teljes egészé kerekítve a mindennapjaink időszerű kérdéseire nyílt, világos eligazító válaszain elgondolkozzanak.

Alkalom ez a karácsonyi nyüzsgő készülődésben a csendesülő várakozásra, akár évszázad számvetésként is. És íme, az idézet: „Olyan szépen és boldogan élhetnénk, ha tényleg keresztények lennénk, és nem csupán vallásosak. Szünet nélkül lehetőségünk van felfedezni, mennyi jót tehetnénk, családi kapcsolatainkban, a munkahelyünkön, bárhol az életünkben”